

Որով 'ի սուգ է համակեալ որդեկորացն հէք Հայաստան :
 Եւաղ մեռան մեր գիւցաղունք , մեք վարեցաք 'ի տար աշխարհ ,
 Իւ մնացաք որբ և թշուառ . շատ կարօտով 'ի մեր սուրբ Հարց ,
 Եւ երբ լիցի . ո՞տեր Ետուած , ընդ արեւելք շողել լուսոյ ,
 Եւ քառութեան և գիտութեան վառեցին իղծք խաւարաբարձ :
 Ահրոյդ պօղ գէթ ցօղեցես վերստա 'ի վայր առ մեզ սփռեալ ,
 Եւ յու յաւէտ միշտ մարթացայց սիրել զսէր մերս ազգութեան :
 Եւ յաջի մաղթանս ես ինդրեցի , գու շնորհեցես հաճեալ , Վճած ,
 Օ , 'ի մի ունայն դարձայց ռատի առ խղճալին իմ Հայաստան :
 Պահիկ մի եւս՝ և կամ առ քեզ , ապտ թողում գիւցարս օրհնեալ ,
 Երթամ 'ի տար 'նաւել 'ի Հայս՝ կապեալս 'ի սէր իմ հէք եղբարց ,
 Բեզ բարեխօս թողում առտէն Սօրդ տապան 'ի մեր նորատո ,
 Իւ զՅսկոբեանց գիրս հանգստեան , նորք գլխայիս մեր Հայրենեայ :

Համագաղ Ս. Էջեմ Տիգրան մեզ
 Կարնեցի :

Կահանէ վարագայրներս : Վնաւոք :

Վերմանիայի Սէօտերպառւմ քա-
 դարի լրագրին մէջ Օ. Էսթրլանտն վար-
 պետ բժիշկը առանձին յօդուածով մը
 կը ցուցնէ որ սենեակներուն ներսի
 դին կանանց գոյնով վարագայրներ
 կանգնելը , կամ պտտերուն վրան կա-
 նանց թուղթ փակցնելն՝ առողջու-
 թեան վնասակար է . որովհետեւ կա-
 նանց ներկին բազադրիչ մասանց մէջ
 մկնդեղ — սրլանթոն կը մտնէ . և ե-
 թէ արեւուն սենեակին ներսի տա-
 քութենէն գորշըլքի փախուելով շն-
 յառութեան հետ մարդուն թոքերն
 երթալէն զատ , մարմնայն վնայ ալ կր-
 նայ ազդեցութիւն ընել , առաւելա-
 լայէս աչքերուն , Լըբեմի ճրագնե-
 լան վնայ ներսիդին (այսինքն սնմա-
 ջապէս ճրագին տաքութիւն՝ ազդած
 տեղը) կանանց ներկած երկաթէ թիւ
 թիւ Թեթէ կը գնեն , սրպէս թէ
 ճրագին լոյս աչքին չվնասելու հա-
 մար , բայց վնաս ընողը լոյս չէ , այլ
 կանանց գոյնէն ճրագին տաքութիւն

նովն երած գորշըլքն է : Եւն գեշու-
 թիւնը կ'ընեն պատերուն վնայ փակ-
 ցուած կանանց թուղթերը : Մէկ ուր
 զու մը համար կը պատմուի , որ գիշեր
 մը այսպէս սենեակի մը մէջ քնանալով՝
 արթնցած տոներն ծանր հիւանդու-
 թեան մէջ գտնուէր է . այսպէս ը-
 լալով , արեւուն լուսոյն սատարիկ փայ-
 լումէն աչքը պահպանելու համար կա-
 նանց ամիսց գործածելն ալ աղէկ չէ ,
 մտնուանդ երբ որ ակնոցին քովերէն
 կանանց ներկած կոտեղենէ պահպա-
 նովներն ունենայ :

Հինցած նախ սարաշարւմ մ' է՝
 այս բոտծնուս նայելով , այն որ կ'ըսեն
 թէ՝ կ'սնանց գոյնը տչքի աղէկ է : Վե-
 ղեցկութեանը եւ զուարճութիւն
 պատճառելուն ընելիք չունիմք ,
 մանաւանդ դարնան գաղարագուարձ
 օրերը . բայց այն ալ փորձուած է որ
 այս աշխարհիս ամէն զուարճալի բա-
 ները հեաերնին քիչ կամ շատ վնաս
 ունին : Բստ մեզ աւելի օգտակար և
 աչքի տեսութեան աւելի յարմար է
 բնապէս՝ բաց կապուտ գոյնը , Վէպ

